

Oğlum Namaz Gil

– İpciERDOĞAN · 02 Ocak 2019

OĞLUM NAMAZ GIL!

“Goynumda avrat, kucağımda çocuk ” !

-İnsanoğlu yaptığı işi sevmeli, zevk almalı, işin tadı kendisine o zaman bir başka gelir. Ona dayatmakla “sen şu işi yap” dersin başarı hanesine kocaman bir sıfır yazmalısın.

-Kılçık Duran babası gibi şakacı, nükteden biri olmasa da dayısı gibi şık giyinen, eli bol, toplumda sözü geçen, arkadaş canlısı birisiydi.

-Askerden daha yeni teskere almış, oranın ortamını bir türlü üstünden atamamıştı. Havaların soğuk olduğu günlerde köyün kahvesinde vakit geçiriyordu. Lafın birini bırakıp öbürüne başlarken arkadaşlarını bazen güldürüyor, bazen da düşündürüyordu!

-Güneş vicdana gelip ısısını salarsa köyün içinde arkadaşlarıyla tur atıyor, bazen de güneyin burnunu veya kaya bağları, yayla bağları, kum bağları gibi adlarla anılan bağlarda geziyorlar, bu arada nişanlı olanlar da bağ bekleyen nişanlısına ayna tutup işaretleşiyordu.

-Kılçık Duran'ın babası fakirdi. Oğluna harçlık verememenin ezikliği içindeydi. İki oğlu Ankara'da işe girmişler onların gönderdiği üç beş lira harçlığa tarladan çıkan birkaç kile buğdayın parasını ekleyip kıt kanaat geçiniyordu. Bu durumları bilen Kılçık Duran çalışmayı pek sevmese de arada-sırada köyde kerpiç kesme, amelelik gibi günü birlik işlerde çalışıp harçlığını çıkarıyordu.

Boş kaldığı günün birinde yanına aldığı birkaç arkadaşıyla köyün içinde biraz dolaşmışlar “birkaç salkım üzüm bari yiyelim” diye kum bağlarının yolunu tutmuşlardı. Mevsim sonbahar'dı. Ağaçlar yapraklarını tek tük dökerken bağlarında 'bozum' zamanı yaklaşıyordu.

Vakit akşamüzeriydi. Gündüz bağ bekleyen kızlar ortalığın kararmasını beklemeden köyün yolunu tutmuşlardı. Kiminin elinde su testisi, kiminin başında içi üzüm salkımları dolu kalbur vardı.

Kılçık Duran yanındaki arkadaşlarına laf yetirirken keskin gözlerine birden karşıdan gelen uzun boylu, iri ceylan gözlü bir huri kız takıldı. Bir an göz göze geldiler. Sanki ikisinde o an nutku durdu. Öylece bakiştılar.

Kılçık Duran'ın babası hacdan geleli bir yıl kadar olmuştu. Hac arkadaşlarının oğulları beş vakit olmasada Cuma namazlarını gerek içinden gelerek veya baba baskısıyla kılıyorlar, bu da adamın zoruna gidiyor arkadaşlarının yanında kendini “iki paralık, sözü geçmeyen biri olarak” görüyor, bunu oğluna diyememenin ezikliğini yaşıyordu.

İmam köyde gezerken rastladığı (!) Duran'a hal-hatırdan sonra vaaz niteliğinde 'dini' telkinlerde bulundu. Namazın önemini anlattıktan sonra “senin gibi gençleri de camide görmek isterim” dedi.

Duran; abdest, namaz şurda dursun karşılaştıkları o gündün beri hep köyler güzeli Suna'yı düşünüyor, onun hayaliyle yatıp kalkıyordu. Sanki köye 'bağ bekçisi' durmuştu. Sabah erken evden çıkıyor, akşama kadar Suna'sına ayna tutuyor, onunda karşılık vermesiyle “aşk murada” erdi biliyordu.

Suna'nın bağ beklemeye gitmediği günün birinde çeşme başında buluştu. Kimse görmesin

diye bir yandan da sağı solu da kolaçan ediyorlardı. Görüşmeleri kısa olduğu için Suna utanarak “babam gilin düğür gelsinler” diyebildi.

Kılçık Duran kendince işi garantiye almış, artık Suna’ya kılçık gibi sarılmış, onu bırakması mümkünmüydü. Durumu utandığından babasına değil de anası Sarı Emine’ye anlatmakta bir sakınca görmedi. Akşam yemekten sonra babası abdestden, namazdan, camiden lafı açmış, Duran’ın aklı nerde, o neler sayıyor. Lafı Duran’ın dışarı çıkmasıyla havada kaldı.

Sarı Emine, herif “sen ne diyorsun, oğlan ne düşünüyor, durum böyleyken böyle...”

Ertesi akşam yanlarına aldıkları birkaç akrabayla Suna gilin evinin yolunu tuttular. Hoş, beş, hal, hatır derken asıl mesele ortaya atıldığında kız babası ilerde kızının rahat edineceği düşüncesiyle “kızının ağırlığına ‘iş olmasın yolundan giderek’ başlık parası” istedi. Ben haddim olmayarak bu durumdan etkilenip öykü için aşağıdaki şiirde bir şeyler dile getirmeye çalıştım...

Köyün dilberi'ne ben aşık oldum
Kara sevda imiş, çekenler anlar
Aşk denen çileyi yanımda buldum
Günlerce korunda yananlar anlar
Tahtından-tacından olanlar anlar

Kalbim Suna diye küt küt atıyor
Baban başlık diyor güç mü yetiyor
Kaçalım diyorum hepten korkuyor
Halden fakirliği bilenler anlar
Aşkî teller ile çalanlar anlar

-Duran’ın babası Yorgun Ali ve akrabaları kör pişman evin yolunu tuttuklarında fakirliğin verdiği ezikle biçare kaldılar. O gece Duran’a sabah ‘düşüncelerinden dolayı’ bir türlü olmak bilmedi. Ertesi günü köyde biçare dolaşırken ‘babasından öğütlü’ imam tekrar yolunu çevirip camiye diğer gençler gibi gelmesini salık verdi. Az düşünen Duran “hocam benim zeynim nerde, sen ne diyorsun. Babama söyle bir daha Suna gile düğür gitsinler, camiye sonra düşünürüm” dedi.

Bir hafta sonra Yorgun Ali’nin aldığı cevap yine aynıydı. Suna’nın babası “Nuh diyor Peygamber” demiyordu. Yatağa başını her koyuşunda Kılçık Duran Sunasını bir başkasının kollarında hayal ediyor, hışımla yataktan fırladığı bir oluyordu. Ailesi Suna’yı artık bağ beklemeye göndermedikleri gibi, başka kızları olsa çeşmeye dahi göndermeyeceklerdi.

Her şeyi göze alan Duran Suna’yı çeşmeye iki elinde testisiyle suya giderken çevirip “ben sensiz yapamam, kaçalım, başka çaremiz yok” derken sevdiği kızın çaresizlikten gözlerinden akan yaşı görmemişti bile.

Aradan on gün geçtikten sonra Suna bir arkadaşıyla Duran’a “bende her kız gibi anlı şanlı düğünle gelin olmak isterdim, ama olmadı, falan gün şu saatte gelip beni kaçırsın” diye haber saldı.

Yorgun Ali imamdan bir fayda gelmeyeceğini anlayınca oğluyla cami için yüz yüze konuşmak gereği duymak zorunda kaldı. “Oğlum bak, emsallerin her gün camide, ben babalarından utanıyorum” lafın gerisini “baba; sen cami, namaz diye tutturdu, Allah koysun koynuma karıyı, alsın benden rekat rekat namazı, of be ne rahatladım...” diyen oğlunun lafıyla getiremedi...

İki aşık karşılaştırılan günde buluşarak kaçmışlar yakın bir köyde gelin olan Duran’ın bacısının evinde soluğu almışlardı. Bir hafta sonra araya giren iki ailenin büyüklerinin ısrarlarıyla kız evi ister-istemez duruma razı gelmiş, sevenlerin evlenmelerine müsaade edilmişti.

Aradan iki yıl geçmiş olmasına rağmen Duran'ı camide gören olmamişti. "Olmayacak duaya amin" denir mi misali bütün ısrarlara rağmen adam 'inadım inat' dercesine camiye gitmiyordu. Evliliklerinden onca zaman geçmesine rağmen Duran'la Suna'nın bir türlü çocukları olmuyor bu da ailesinde "acaba çocuklardan biri kısır mı" şüphesi doğuruyordu.

Bir gün babası; oğlum karı dedin Allah sevdiğini koynuna koydu, ben namaz kıl dedim alnın daha henüz secdeye değmedi... Utanmayı bir tarafa bırakan Kılçık Duran; "baba, baba; Allah versin kucağıma bir çocuğu, alsın benden fazla fazla namazı..." deyip babasını kestirip attı.

Allah zamanla Duran'ın kucağına beş ocuk koymayı nasip etti. Sabır nelere kadim değil ki...

O her şeyin ilacıdır. Tabi ki bilene...Kılçık Duran camiye beş vakit gitmese de bayram namazlarında görüldüğü olurdu.